

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

de det
Som
for en
Som
han
som
Er det
Er det

De de saa'nte, som jeg si'er.

Mel. De de saa'nte som jeg sier.
(Sommerrevuen).

Fra den Gang jeg var lille
Har jeg alt holdt en Klat
Af Mandfolk, det var ilde,
Naar de blot sik mig fat,
Og mig paa Knæet ghyged',
Og gav mig Klap og Kys,
Jeg Armen om dem slynged'
Og sagde bare: Tys!
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, saa'nte, saa'nte, saa'nte, som jeg si'er,
De det si'er?

Og den Gang jeg blev større,
Da gif det rigtig løs,
Det var en rigtig Tørre,
Som ej sa'e: „Hør min Tøs,
Du bli'er vist ikke vred, hva'
Naar jeg om Kjærlighed
Og saadan Noget be'r?" Da
Kan det haends sig, at det gled.
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, saa'nte, saa'nte, saa'nte, som jeg si'er.
De det si'er.

V. box 7:195

Ja, det er ei saa lige,
Som at De maasse tror,
For en ung og livlig Pige,
Som ei boer hos sin Mo'er.
Naar man paa Gaden vanke,
Dg løfter Kjolen op
Dg viser Pusselanker,
Strax en Herre siger Stop!
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, saa'nte, saa'nte, saa'nte, som jeg si'er.
At de si'er?

Dg naar i Egtestanden
Til sidst man slipper ind,
Man tidt i Egtemanden
Kun faar en visjen Pind.
Naar man nu vil fornøies
Med Lyftighed og Sjov,
Saa vil man ei fortoies,
Nei, saa gaar man paa Rov,
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, som jeg si'er,
Er det saa'nte, saa'nte, saa'nte, saa'nte, som jeg si'er.
At de si'er.

Bris 10 Ore.

Trykt paa Bestilling i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

Saa tog de fangen den stakkels Knøs
Dg saa skulde da Sagen gaa løs;
Keiseren paa sin Throne sad,
Hoffet stod runtenom i Rad;
Men da de saa skulde dunke Karlen,
Saa kom Brindsessen ind i Salen:
„Vil I gjøre min Elste Fortrød,
Saa vil jeg dunkes paa Maven med!“

Keiseren hosted og drak en Kop The,
Hoffet drak ogsaa og hostede;
Keiseren tog sig en vældig Pris,
Hoffet det gjorde ligervis;
Keiseren lagde Fing'ren paa Næsen,
Hoffet viste det samme Bæsen,
Keiseren nøs, og strax derpaa
Hoffet det gjorde ligesaa.

„Quax!“ sa'e Keiseren saa, og strax
Hele Hoffet sa'e ogsaa „Quax!“
Det betyder paa Norsk, kan jeg tro:
Tag da saa hinanden, I to.
Saa blev der Glæde og Fryd og Gammen,
Brindsessen kysed' dem Allesammen;
Saa fik de hinanden saa flot,
Nu er de gifte og har det saa godt.

Bris 10 Ore.

Trykt paa Bestilling i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

Keiseren og hans Datter.

—
Egen Melodi.

Keiseren udi Chinesiens Land,
Det er en umaadelig mægtig Mand.
Han kan gjøre alt, hvad han vil,
For der er ingen Rigsdag til.
Der er ei heller Grundlovsfester,
Dagblade eller lollandske Præster —
Men han blev dog narret engang
Dg just derom lyder min Sang.

Keiserens Datter hed Tschung-tshchek-tschuk,
Dg hun var baade pen og smuk,
Ingen udi den ganske Stad
Hadde en Næse saa deilig flad.
Neglene bar hun i Fontaler,
Fødderne vare som Røddestaller
Dg hendes Haarlot, tænk blot engang
Den var halvanden Men lang.

Hun elsked! men han var ei af Stand,
Forresten kaldtes han Thing-ding-dang;
Men da Keiseren fik den Bæf,ed,
Saa blev han saa lynende vred;
Sa'e til Profossen: ta'e Fyren i Kraven,
Bring ham herop, han skal dantes paa Maven,
Naar imorgen jeg drikker min The,
Vil jeg paa den Komædie se!